Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ: въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 120. Середа 29 Мая (10 Червня) 1891. Рôкъ I.

Програма „Руского клюбу“ въ Радѣ державнôй.

Стоячи при засадахъ, згôдныхъ зъ традиціями руского народу, вже въ 1848 роцѣ высказаныхъ головною Радою рускою у Львовѣ а въ остатнôмъ часѣ въ 1890 роцѣ также въ галицкôмъ Соймѣ краєвôмъ, послы руского клюбу въ Радѣ державнôй, вѣрнѝ и привязанѝ до своєи рускои народности, до вѣры и обряду своихъ батькôвъ, до австрійскои державы и єи династіи, рѣшучѝ борцѣ за конституційный устрôй и права та свободы нимъ запорученѝ, стремѣти будуть до національного, политичного, культурного и економічного розвою руского народу, яко окремѣшнои индівідуальности особливожь до пôднесеня руского селяньства и мѣщаньства, стояти будуть за повне переведенє рôвноправности руского народу и за права греко-католицкои церкви, и старати ся будуть о придбанє томужь народови такого становища въ державѣ, яке вôдповѣдає єго историчнымъ и конституційнымъ правамъ, єго жертвамъ и значѣню для державы.

Яко заступники сельскихъ громадъ они вступати ся будуть за пôднесенє рольництва и дрôбного промыслу, за рôвномѣрный и справедливый роздѣлъ тягарôвъ и податкôвъ, за утворенє дешевого и догôдного кредиту, за практичне устроєнє школъ народныхъ, за удержавненє и подешевленє средствъ комунікаційныхъ, за выданє добрыхъ законôвъ судовыхъ, за введенє скорого и дешевого поступованя судового, якъ и въ взагалѣ за всѣ такѝ реформы, котрѝ можуть поправити долю селянъ и маломѣщанъ.

Члены руского клюбу бажають мирного и приязного сожитя и спôвдѣланя всѣхъ народôвъ и клясъ и будуть зъ ихъ заступниками трудити ся спôльно въ Радѣ державнôй для добра цѣлои державы и єи народôвъ. А яко заступники Галичины будуть именно, въ припущеню взаимности, въ спôльныхъ справахъ краєвыхъ входити въ порозумѣнє зъ прочими єи заступниками, взглядно зъ ихъ парляментарною репрезентацією.

Члены руского клюбу хотять крѣпкого и сильного правительства, котре въ рôвнôй мѣрѣ увзглядняє всѣ народы и клясы, ихъ права и дѣйстнѝ потребы, бере въ свои руки посередництво межи супротивностями даючими ся выровнати и хоронить слабшого и гнобленого. Таке правительство они и готовѝ пôдпирати.

Справы краєвѝ.

(Реґуляція Днѣстра).

Выдѣлъ краєвый и соймова комісія господарства краєвого пôднесли минувшого року въ своихъ справозданяхъ, щобы зъ уваги на вагу справы меліораціи наддністряньскихъ багонъ Соймъ вôзвавъ правительство до переведеня реґуляціи рѣки Днѣстра межи Розвадовомъ и Журавномъ. Реґуляція горѣшного Днѣстра обôймає двѣ части именно русло вôдъ Журавна до Розвадова и горѣшну часть рѣки вôдъ Розвадова до єи жерелъ.

Техничный операть реґуляціи тои першои части вже выкôнченый. Правительство зачислило сю часть до ряду рѣкъ, до реґуляціи котрыхъ має правительство причинити ся своими фондами. Але комісія господарства краєвого думала, що выконанє реґуляціи высше положенои другои части рѣки вымагає такожь переведеня реґуляціи низше положеного русла рѣки Днѣстра, и тому вôзвала правительство, щобы якъ найскорше переведено реґуляцію рѣки Днѣстра межи Журавномъ а Розвадовомъ.

Выконуючи повысшу ухвалу соймову, заявивъ Выдѣлъ краєвый правительству, що постановивъ представити Соймови на найблизшôй сесіи проєктъ закона о реґуляціи рѣки Днѣстра на просторѣ межи Розвадовомъ а Журавномъ. По думцѣ Выдѣлу краєвого кошты мали бы роздѣлитись на скарбъ державный и краєвый и на интересованѝ стороны въ такій пропорціи, яку предложило правительство въ проєктѣ закона о реґуляціи галицкихъ рѣкъ карпатскихъ зъ 1885 р.

Вôдповѣдаючи на повысшу ухвалу, заявило ц. к. Міністерство рольництва, що задуману реґуляцію Днѣстра, можна бы оцѣнити лише на пôдставѣ постановъ меліораційного закона зъ р. 1884. А пôсля сего закона субвенція зô скарбу державного не могла бы нѣколи выносити 60% коштôвъ, але що-найбôльше 30%; хиба коли-бъ ходило о забудованє доплываючихъ гôрскихъ потокôвъ, то правительство могло бы дати субвенцію 50% загальныхъ коштôвъ. Але сю справу треба впередъ ще розслѣдити, бо міністерство каже, що въ загальнôмъ проєктѣ для реґуляціи галицкихъ рѣкъ, нема згадки о забудованю гôрскихъ потокôвъ.

КАРТЫ.

Въ Лондонѣ веде ся теперь дуже цѣкавый процесъ, въ котрôмъ стає вправдѣ не яко обжалованый але яко свѣдокъ не хто иншій лишь самъ наслѣдникъ анґлійского престола, кн. Уельскій, чоловѣкъ, котрый за якій мѣсяць або рôкъ, скоробъ лишь померла королева Вікторія, ставъ бы королемъ однои изъ найбôльшихъ державъ, котрои посѣлости лежать по всѣхъ частяхъ свѣта, и котрои сила та повага мають нинѣ всюды велике значѣнє. Процесъ веде ся о фальшиву гру въ карты и о обманьство при картахъ, а передъ судомъ стає пять особъ, котрѝ розпустили були поголоску, що баронъ Гордонъ Кемминґъ, чоловѣкъ богатый, котрый має кôлька домôвъ на селѣ и въ мѣстѣ, що походить зъ старои анґлійскои родины, служивъ и вôдзначивъ ся у войску, та має богато ордерôвъ и бувъ вôдъ десять лѣтъ однымъ зъ найперших приятелѣвъ анґлійского наслѣдника престола, допустивъ ся при картахъ обманьства.

Передъ судомъ стає яко свѣдокъ князь Уельскій. Анґлійски суды не знають рôзницѣ; де инде може бы такъ высокои особы не кликали передъ судъ, але въ Анґліи мусить кождый ставити ся и коли першого дня розправы переслухувано самого Кемминґа, бувъ кн. Уельскій черезъ цѣлый часъ розправы а судья по переслуханю Кемминґа, вôдозвавъ ся до князя: „Прийдѣть завтра; завтра приходить на васъ черга!“ И князь выйшовъ зъ салѣ якъ кождый иншій чоловѣкъ, щобы на другій день ставити ся знову точно передъ судомъ.

О щожь пôйшовъ той процесъ? О фальшиву гру при картахъ въ домѣ Вільзона, одного зъ найперших панôвъ анґлійскихъ, куды Кемминґъ приѣхавъ бувъ таки зъ самымъ кн. Уельскимъ въ вересню минувшого року. По добрôй вечери и по забавѣ засѣли пôзно вечеромъ грати въ карты „бакарата“; самъ кн. Уельскій державъ „банкъ“. Тутъ показало ся, що Кемминґъ грає фальшиво. Пять єго товаришѣвъ кажуть, що видѣли то на власнѝ очи. На другій день впало и самому князеви въ очи, що Кемминґъ выгравъ за однымъ разомъ 250 фунтôвъ штерлинґôвъ, больше отже якъ 2500 зр. Въ день пôзнѣйше явились у Кемминґа єго товаришѣ вôдъ картъ ґен. Вілємсъ и льордъ Ковентрі та сказали єму: „Чуєшь, люде наговорили передъ княземъ, що ты гравъ вчера фальшиво“. Кемминґъ обуривъ ся на то, але все таки пôйшовъ вечеромъ до князя и ставъ передъ нимъ оправдуватись. Наразъ явились въ комнатѣ у князя знову ґен. Вілємсъ и Ковентрі а князь незначно выйшовъ. Тогды предложили оба тѝ панове Кемминґови таке письмо до пôдпису: „Зô взгляду на дане менѣ пôдписаными тутъ панами приреченє, що они будуть мовчати о моѣмъ поступованю при бакаратѣ, обовязую ся зъ моєи стороны торжественно, черезъ цѣле моє житє не грати въ карты.“ Кемминґъ не хотѣвъ зъ разу пôдписати сего заявленя, але вôдтакъ пôдписавъ, однакожь пôзнѣйше запôзвавъ передъ судъ тыхъ, що пустили о нѣмъ таку чутку и ото причина теперѣшного процесу, котрый ще не закôнчивъ ся.

Не першій то и певно не послѣдный скандалъ, якій выкликує гра въ карты. Такихъ скандалôвъ повно всюды особливо по бôльшихъ мѣстахъ и они дуже часто кôнчать ся або руиною якогось чоловѣка и єго родины або кріміналомъ. Хто бо то вже нинѣ не грає въ карты? Грають богачѣ и бѣднѝ (найбôльше кляса середна, на дуже высоку ставку шляхта та банкіры), грають старѝ и молодѝ, ба нинѣ дôйшло вже майже до того, що гра въ карты уважаєсь побôчь танцѣвъ мало що не найважнѣйшимъ условієм товарискои оглады и „доброго выхованя“. Гра въ карты стає навѣть иногдѣ въ великôй пригодѣ; при картахъ знаходить ся не разъ добру протекцію, затирають ся не разъ слѣды не то всѣлякихъ провинъ але ще може и злочинôвъ, а попри то все робить ся ще и добрый интересъ и щасливый грачь вертає ще зъ повною калиткою залагодивши попри то и другій интересъ. Гадавъ бы хто, що нашѝ селяне та маломѣщане хочь въ якôй они живуть бѣдѣ и якъ суть темнѝ, не знають картъ; дежь

А що до приспѣшеня реґуляціи Днѣстра понизше Журавна, котрою займає ся правительство, заявило міністерство рольниитва, що нема жадной гідротехнічнои звязи межи симъ просторомъ рѣки а осушенємъ самбôрскихъ багонъ. Впрочôмъ правительство приспѣшає реґуляцію понизше Журавна, якъ видно зъ дотацій правительственныхъ на тую цѣль, котри̂ въ роцѣ 1883 выносили лише 30.000 зр., а въ рокахъ 1886 и 1887 по 87.000 зр.

Загальни̂ зборы

членôвъ „Народного Дома“ въ Чернôвцяхъ.

Ще въ першôй половинѣ мая вôдбули ся въ Чернôвцяхъ загальни̂ зборы членôвъ тамошного „Народного Дому“, але ажь теперь въ послѣднôмъ числѣ „Буковины“ появилось о нихъ справозданє, котре тутъ и подаємо за згаданою ґазетою въ тôй надѣи, що кождый, хочьбы трошки бôльшій рухъ въ нашихъ товариствахъ повиненъ кождого зъ насъ заинтересувати. На зборахъ черновецкого „Народного Дому“, судячи по числѣ участникôвъ, здавалось бы, що не було тамъ великого руху, але зваживши самъ предметъ зборôвъ и дани̂ на нѣмъ заявленя та справозданя, показуєсь все таки, що та институція наша на Буковинѣ двигаєсь на передъ и може вже незадовго стане на крѣпкихъ основахъ.

Зборы товариства вôдкрывъ голова товариства, совѣтникъ Винницкій, а вказуючи на важность сеи институціи для буковиньскихъ Русинôвъ, подавъ зборамъ до вѣдомости, що Є. Вел. Цѣсарь зволивъ на просьбу уступаючого Выдѣлу приказати урядови, щобы се народно-руске товариство на Буковинѣ занотовано до запомоги зъ державнои льотеріи, котрои тягненє вôдбуде ся дня 11 с. м.

По сѣмъ приступлено до порядку дневного, котрый вôдчитавъ секретарь товариства п. Гулка, а зъ котрого выймаємо тутъ важнѣйши̂ даты.

Въ минувшôмъ роцѣ складавъ ся выдѣлъ зъ слѣдуючихъ членôвъ: Предсѣдатель сов. Винницкій, мѣстопредсѣдателѣ: о. Єротей Федоровичь и крилош. о. Костецкій; касієръ Иванъ Тиминьскій, контрольоръ Михальскій, секретарь Илярій Гулка, господарь Ґелечиньскій. Членами выдѣлу безъ означенои функціи були: Ясеницкій, Влад. и Єротей Пигулякъ.— До надзорчои рады належали: пп. Вишньовскій, Поповичь и Сольоґъ. Заступники: Туряньскій и Манастирскій.

Дѣланє выдѣлу було обмеженє недостаткомъ средствъ и часу, та занятємъ, котре ти̂ сами̂ выдѣлови̂ члены маютъ въ другихъ рускихъ товариствахъ, а особливо богато часу и труду заняли выборы послôвъ до сойму и до державнои Рады.

Довгъ 12.660 зр. 5 кр., котрый бувъ минувшого року на „Народнôмъ Домѣ“ старавъ ся выдѣлъ зменшити чиншомъ зъ дому, членьскими вкладками и добровôльными датками. При тôмъ старавъ ся выдѣлъ о розвитокъ народного и товариского житя межи членами, и взагалѣ интересувавъ ся и бравъ участь въ справахъ народныхъ.

Выдѣлъ стягавъ о скôлько було можна, належитости вôдъ довжникôвъ, подавъ петицію до краєвого сойму о запомогу и дôставъ вôдъ сойму 200 зр.; подавъ петицію до буковиньскои щадницѣ о запомогу и дôставъ 50 зр.; удавъ ся зъ просьбою до Найяснѣйшого Монарха, щобы призначивъ на „Народный Дôмъ“ часть доходу зъ державнои добротворнои льотеріи и дôставъ вôдъ краєвого правительства повѣдомленє, що „Народный Дôмъ“ пренотовано межи институціями, котри̂ маютъ зъ будучихъ льотерій дôстати запомогу.

Крôмъ запомоги вôдъ Сойму узбиравъ п. Тиминьскій межи соймовыми послами 105 зр. на бѣдныхъ ученикôвъ и передавъ до розпорядимости выдѣлу. Ти̂ 105 зр. роздано въ той спосôбъ, що дано двомъ академікамъ по 31 зр.; на коляду, т. є. на одѣжь для бѣдныхъ мѣщаньскихъ дѣтей народныхъ школъ до роздѣленя передъ Рôздвяными святами 21 зр ; а на запомогу ученикамъ ґімназіи 20 зр. Кромѣ тыхъ грошей выдѣлъ выдавъ на запомогу и позичку бѣднымъ ученикамъ 107 зр.

Для товариского житя удержує выдѣлъ якъ минувшихъ лѣтъ такъ и сего року круголню и читалню та устроивъ музикально-деклинаторскій вечерокъ въ честь трохъ поетôвъ: Шашкевича, Федьковича и Шевченка.

Справозданє касове выказує такій станъ маєтку „Народного Дому“ въ Чернôвцяхъ:

Рахунокъ за рôкъ 1890.

Приходъ:	зр.	кр.
Перебрана готôвка зъ 1889 р. . . .	222	05
Датки	644	35
Вкладки членôвъ	211	—
Чиншь зъ дому	1078	62
Зворотъ довгу вôдъ довжникôвъ товариства	30	—
Доходъ зъ вечерка	8	92
Доходъ зъ круголнѣ	146	55
Зъ продажи коломыйокъ	1	—
Зъ продажи садовины	7	76
Проценты вôдъ позичокъ	3	—
Разомъ . . .	2353	25

Розходъ:	зр.	кр.
Канцелярія и адміністрація дому . .	109	21
Свѣтло и опалъ	38	60
Податки	457	55
Слуга	12	—
Проценты вѣрителямъ	243	68
Сплаченый довгъ вѣрителямъ товариства	585	48
Направа дому	226	84
Асекурація дому	19	20
Запомоги и позички	208	—
На удержанє читалнѣ	10	01
Разомъ . . .	1910	57
Сальдо . . .	442	68
Разомъ . . .	2353	25

Прелімінарь на рôкъ 1891.

Приходъ:	зр.	кр.
Сальдо зъ минувшого року 1890 . .	442	68
Зъ чиншу	1100	—
Зъ круголнѣ	150	—
Зъ сплаченыхъ довгôвъ	200	—
Зъ членьскихъ вкладокъ и вôдъ основателѣвъ	200	—
Запомога зъ касы щадничои . . .	50	—
Вôдсотки въ касѣ щадничôй . . .	10	—
Запомога соймова	200	—
Разомъ . . .	2352	68
Недобôръ до покрытя зъ добровôльныхъ даткôвъ	521	—
Разомъ . . .	2873	68

Розходъ:	зр.	кр.
На сплату довгу	840	—
На раты въ касѣ щадничôй	580	—
На податки державни̂ и громадски̂ .	460	—
На асекурацію и коминяра	30	—
На репарацію и адміністрацію дому	250	—
На вôдсотки вѣрителямъ	243	68
На читалню	10	—
На сплату належитости вôдъ купна „Народного Дому“	460	—
Разомъ . . .	2873	68

Станъ маєтку.

Актіва.	зр.	кр.
Дôмъ вартости	18000	—
Жаданя товариства	585	50
Готôвка зъ року 1890	442	68
Разомъ . . .	19028	18

Пасіва.	зр.	кр.
Довгъ въ касѣ щадничôй	8675	26
Довги приватни̂	3780	—
Разомъ . . .	12455	26
Чистого маєтку . . .	6572	92
Разомъ . . .	19028	18

На внесенє п. Єротея Пигуляка ухвалено удати ся до посла Рады державнои п. дра Воляна, щобы приспѣшивъ запомогу зъ державнои льотеріи. — На внесенє п. дра Стоцкого

тамъ, и у насъ ширить ся вже та цивілізація и у насъ не то вже, щобы въ такôмъ Куликовѣ, але и по селахъ, люблять вже люде забавляти ся картами, хочь иногдѣ зъ нихъ лишь слѣдъ, що то були колись карты. О тôмъ, що по великихъ мѣстахъ богато людей жиє лишь зъ картъ, що суть окреми̂ норы, де зваблюєсь грошевитыхъ людей, щобы ихъ тамъ обдирати, що суть ворожбиты и ворожки, котри̂ зъ картъ ворожать и другимъ ладомъ туманять людей, не хочемо вже и згадувати. И на воловôй шкôрѣ — якъ то кажуть — не списавъ бы того, що картами выробляє ся, що черезъ карты не дѣє ся.

Досыть мабуть згадати лишь про то, що навѣть законы мусѣли заняти ся картами и що держава тягне зъ картъ не малый доходъ. У насъ н. пр. кожда пачка (талія) картъ мусить бути остемпльована и опечатана бандеролею за 30 кр., на котрôй стоить выписано: „Хто продає неостемпльовани̂ або неопечатани̂ урядовою опаскою (бандеролею) карты, хто ихъ роздає, купує, переховує або ними грає, буде караный грошевою карою пятьдесять разôвъ такъ великою якъ стемплева належитôсть. (Отже 50 разôвъ по 30 кр. або 15 зр.) Всѣ прочи̂ провины карають ся пôсля закона о стемпли картовôмъ зъ 15 цвѣтня 1881 р.“

Ото до якого великого значѣня дôйшли карты, коли ажь окреми̂ законы треба для нихъ ухвалювати. Зъ вôдкижь взяли ся карты, зъ вôдки пôйшла такъ улюблена нинѣ и такъ розширена гра въ карты? спытає не оденъ цѣкавый. Єсть загальна думка, що карты и гра въ нихъ пôйшли зъ часôвъ французского короля Кароля VI. званого „Дурнуватымъ“. Король той выбравъ ся бувъ дня 5 серпня 1392 р. въ походъ противъ бретаньского шляхтича Краона и по дорозѣ зôйшовъ зъ розуму. Вôдъ того часу придумали, кажуть, для него якусь забавку образками, и зъ вôдси пôйшли карты и гра въ нихъ. Но оно такъ не єсть; карты суть далеко старши̂ якъ бы то хтось думавъ и мало що не сягають самыхъ початкôвъ нашои культуры. Слѣдъ за ними веде ажь туды, зъ вôдки пôйшла въ загалѣ вся цивілізація т. є. ажь до Азіи.

Суть певни̂ слѣды, що перши̂ карты появились въ Хинахъ, але якъ они зъ вôдтамъ дôстались до Европы того не знати. Дехто доказує, що черезъ Арабôвъ, котри̂ якъ звѣстно заходили до Италіи и Испаніи, и вказує на то, що карты у Италіянцѣвъ называють ся naibi, у Испанцѣвъ naipes — слова нѣбы то арабского походженя; але и на тôмъ кôнчить ся весь доказъ. Певни̂ слѣды гры въ карты подыбуємо ажь при кôнци середныхъ вѣкôвъ. Такъ згадує ся въ однôй старôй книзѣ нѣмецкôй, що карты появились въ Нѣмеччинѣ въ 1300 р. и гру въ карты называно тогды „новою золотою грою“. Въ 14 столѣтю уживались вже карты, бодай въ полудневôй Нѣмеччинѣ, загально до забавы и видко, що гра въ карты прибрала була въ мѣстахъ Норимберзѣ, Авґсбурзѣ и Ульмѣ такъ велики̂ розмѣры, особливо межи монахами и монахинями, що ажь синодъ вірцбурґскій видѣвъ ся спонуканымъ гру въ карты въ 1329 роцѣ строго заказати. Въ Ульмѣ заказано гру въ карты зовсѣмъ въ 1400 р. а въ Франкфуртѣ выйшовъ перший заказъ въ 1452 р. Въ тôмъ самôмъ роцѣ задержувавъ ся монахъ Капістрано въ Норимберзѣ и проповѣдувавъ тамъ противъ Туркôвъ та такъ своєю проповѣдею, въ котрôй була очевидно и бесѣда про гру въ карты и други̂ гры, ихъ тронувъ, що жителѣ мѣста позносили множество всѣлякихъ предметôвъ до гры мѣжь иншими 2640 варцабъ, 40.000 костокъ и величезну купу картъ.

Рѣчь очевидна, що въ згаданыхъ мѣстахъ мусѣли бути вже и фабриканты картъ. И дѣйстно, въ Авґсбурзѣ були фабриканты картъ вже въ 1418 р., въ Норимберзѣ були около 1435 р. двѣ жѣнки фабрикантки. Зъ Ульму посылались карты въ бочкахъ до Италіи и Сициліи ба вже и по за море до Азіи, де за нихъ вымѣнювались корѣнни̂ товары. Венеція мала также своихъ малярѣвъ картъ; въ 1441 р. жалувались они, що зъ заграницѣ приходить такъ богато мальованыхъ картъ, що они не мають нѣякого заробку.

(Конець буде.)

ухвалили загальнй зборы поручити новому выдѣлови, щобы якъ найскорше занявъ ся отвореньемъ бурсы для помѣщеня шкôльнои рускои молодѣжи.

Загальнй зборы закôнчено выборомъ нового выдѣлу, до котрого вôйшли яко члены: И. Винницкій, А. Ґелечиньскій, К. Костецкій О. Манастирскій, В. Михальскій, Єр. Пигулякъ, Ом. Поповичъ, дръ Ст. Стоцкій, Єр. Федоровичъ и В. Ясеницкій; яко заступники: І. Гулка, Ю. Пигулякъ, І. Ронґушъ, І. Тиминьскій, М. Шкурганъ; яко надзорча рада: Н. Владъ, Н. Вишньовскій, Л. Глиньскій, П. Войновскій, І. Сольґъ.

Рада державна.

Въ комісіи буджетовôй заявивъ молодоческій посолъ Ґерольдъ, що его партія буде всякими законными средствами бороти ся за права народу а колибъ противникамъ удалось коли его партію ослабити, то его партія удасть ся выкликати въ народѣ радикальнй стремленя, котрй вôдтакъ безъ взгляду на рôзнороднй вôдносины будуть заступати права народу безпосередно и безъ участи другихъ партій? Ческій народъ не єсть міністеріяльный але династичный, має надѣю на щось высшого якъ лишь на истнованє якогось міністерства. — Президентъ міністрôвъ ґр. Таффе вôдповѣдаючи Герольдови сказавъ, що вôнъ даючи недавно тому вôдповѣдь Ґерольдови на питаня, що лежали по за обсягомъ престольнои бесѣды не мôгъ мовчати. Коли Ґерольдъ каже, що вôнъ не приѣхавъ до Вѣдня вести політику партійну але політику народну, то президентъ міністрôвъ думає, що хто хоче дѣйстно для добра народу дѣлати, той схоче и мусить числити ся зъ ситуаціею и зъ истнуючимъ складомъ партій, коли хоче здобути якйсь успѣхъ для своихъ поглядôвъ. Престольна бесѣда клала головну вагу на то, щобы межи партіями наставъ миръ и щобы можна залагодити важнй справы економічнй и буджетъ, та высказувала надѣю, що въ новôмъ парляментѣ настане спокой на поли політичнôмъ. Коли настане національный спокой, тогды буде можна полагодити всѣ иншй справы, але доки партіи стоять ворожо противъ себе, доти нема часу на то. Правительство не стремить до реакціи, але хоче насамперѣдъ мира, щобы можна залагодити пекучй справы економічнй. Рѣчею комісіи єсть, чи она „фондъ диспозиційный“ схоче признати позиціею довѣрія чи нѣ, але позиція та єсть потрѣбна. По сѣмъ заявленю ухвалила комісія фондъ диспозиційный всѣми голосами противъ голосôвъ Герольда, Кайцля и Барайтера.

При роздѣлѣ „податокъ зарôбковый“, ставивъ пос. Пленеръ проєктъ закона, пôсля котрого вôдъ 1 сѣчня 1892 р. не мавъ бы ся вызначити надзвычайный додатокъ до податку зарôбкового ажь до тарифовои позиціи 5·25 зр. включно и резолюцію взываючу правительство, щобы оно при реформѣ податку зарôбкового держалось засады, що ремѣсники, котрй не мають жадного або лишь одного челядника, були вôльнй вôдъ податку зарôбкового. Внесеня сей вôдперли послы Менґеръ и Кайцль, а пос. Пініньскій въ имени галицкихъ пословъ заявивъ ся также за ними и сказавъ, що буде голосувати за резолюціею Пленера.

Комісія буджетова скôнчила вчера свои нарады и позôставъ ще до ухваленя законъ фінансовый; але що тесть пос. Бѣлиньского, референта буджетового, померъ, то послѣдне засѣданє комісіи въ сѣй справѣ, вôдбуде ся ажь въ четверъ.

Переглядъ політичный.

Зъ Пешту доносять офіціяльно, що Є. Вел. Цѣсарь, по осеннихъ маневрахъ въ Семиградѣ, котрй вôдбудуть ся вôдъ 13 до 15 вересня выѣде до Темешвару и дня 16 вересня огляне тамъ краєву выставу. — Архікн. Фердинандъ д'Естъ подужавъ вже на стôлько, що вчера вставъ зъ постелѣ на двѣ годины.

Міністерство войны затвердило проґраму великихъ маневрôвъ крѣпостныхъ пôдъ Коморномъ, котрй вôдбудуть ся тамъ вôдъ 10 до 14 серпня. Команду въ тыхъ маневрахъ обôйме Архікн. Вільгельмъ.

Сего тыждня буде предложена Радѣ державнôй и угорскому парляментови угода зъ Швайцаріею въ справѣ фрахтôвъ на зелѣзницяхъ. Радѣ державнôй буде предложеный рôвночасно проєктъ закона о змѣнѣ реґуляміну руху на зелѣзницяхъ.

Потверджуєсь вѣсть, що поліція россійска выкрыла середъ академічнои молодежи далеко сягаючій тайный союзъ. Перевѣвши 5000 ревізій въ Петербурзѣ выслѣдила поліція, що союзъ сей сягає ажь до Москвы, Казаня, Кієва, Харкова и Одесы.

Въ липню має приѣхати до Кронштадту францускa ескадра, зложена зъ чотирохъ кораблѣвъ панцирныхъ, одного крайсера и двохъ кораблѣвъ торпедовыхъ. Власти россійскй достали вже приказъ, щобы приняли ескадру дуже торжественно. Зачувати, що фльота россійска має бути знову значно збôльшена.

Має бути вже рѣчею постановленою, що всѣ школы народнй, котрй доси стоять ще пôдъ управою земствъ, будуть тымъ автономічнымъ властямъ вôдобранй и поставленй пôдъ надзоръ духовный? Въ школахъ тыхъ будуть учити лишь реліґіи и языка россійского.

Въ процесѣ Кеммінґа заявивъ его оборонецъ адвокатъ Клеркъ, що Кеммінґъ хотѣвъ охоронити кн. Уельского вôдъ великого скандалу, бо коли єго имя буде выключене зъ лісты анґліискои арміи, то мусить бути выключене также и имя анґлійского наслѣдника престола.

Новинки.

— **Именованя и перенесеня.** Президія галицкои краєвои Дирекціи скарбу именувала слѣдуючихъ респіцієнтôвъ самостôйными управителями надзорôвъ: Льва Туряньского, Ем. Бомбіньского, Г. Слупчиньского, Вал. Найдера, Ферд. Шебля, Волод. Шнайґерта, Ад. Суходôльского, Фр. Грубецкого, Севаст. Лыка, Фульґ. Стшетеского; — надстражникôвъ скарбовыхъ респіцієнтами зъ придѣленемъ до повѣтôвъ: Ромуальда Романьского до перемыского, Фр. Германа до новосанчôвского, Каз. Кульчиньского до тернопôльского, Щасного Нашляпа до коломыйского, Волод. Асбата до кракôвского, Альб. Кучабиньского до львôвского, Вільгельма Вільґу до самбôрского, Дим. Кипріяна до тарнôвского, Новака Людвика до станіславôвского и Ант. Розвадовского добрôдского.

— **Конкурсы.** Краєва Рада шкôльна оголосила конкурсъ на посаду директора ґімназіи въ Коломыи зъ речинцемъ до кôнця сего мѣсяця. — Дирекція почтъ и телеґрафôвъ розписала конкурсъ на посаду експедитора въ урядѣ почтовôмъ въ Тѣснôй пов. лѣського зъ речинцемъ до 15 с. м.

— **Є. Цѣс. Выс. Архікн. Альбрехтъ** приѣхавъ вчера на инспекцію войска до Перемышля.

— **Впреосв. еп. Юл. Пелешови** складало оногды все станіславôвске духовеньство пôдъ проводомъ архіпресвитера о. Фацієвича ґратуляціи по причинѣ его именованя перемыскимъ єпископомъ.

— **„Руска Бесѣда“ въ Станіславовѣ** устроює въ сей четверъ т. є. 11 червня екскурсію до староняжого города Галича, щобы оглянути тамъ останки старины и розкопы.

— **Стережѣть ся!** Въ Перемышлянщинѣ—а такъ буде мабуть незадовго и въ цѣлôмъ краю — розпустили жиды-аґенты вѣсть помѣжь селянами, що нѣбы то нашъ Цѣсарь закупивъ богато землѣ въ Бразиліи для Архікнягинѣ Стефаніи и хоче, щобы нашй люде туды ишли. Люде слухають а жидки роблять вôдтакъ добрый интересъ, бо купують ґрунтъ вôдъ селянъ на дальшу продажь та ще и за доставу еміґрантôвъ достають добрй грошѣ. Зъ Яхторова доносять, що оденъ тамошный господарь продавъ свôй маленькій ґрунтъ за 100 зр. и зъ 4 дѣтьми выбравъ ся до Америки. Стережѣть ся люде, тыхъ злыхъ духôвъ жидôвъ-аґентôвъ, бо они намавляють васъ лишь для власнои користи, а про те имъ байдуже, яка васъ доля чекає въ Америцѣ! Памятайте на то, що „всюды добре де насъ нема“.

— **Огнѣ.** Дня 25 н. ст. мая згорѣвъ фôльварокъ ґр. Романа Потоцкого въ Альфредôвцѣ, пов. перемышляньского; всѣ будынки, крôмъ хаты, погорѣли. — Дня 29 н. ст. мая згорѣло въ Лубянкахъ выжныхъ повѣта збараского 12 неасекурованыхъ будынкôвъ. Огонь займивъ ся вôдъ грому, котрый ударивъ въ одну хату.— Дня 4 червня передъ вечеромъ выбухнувъ въ Полюховѣ великôмъ огонь, але на щастє знищивъ лишь одну хату.

— **Зъ туги за матѣрію разомъ зъ нею въ могилу.** На передмѣстю Фаворітенъ у Вѣдни жила вже вôдъ довшого часу баронова Беоті зъ своимъ 19-лѣтнымъ сыномъ Едмундомъ. Баронова, що вже вôдъ давна розвелась зъ чоловѣкомъ, жила въ немалôй нуждѣ, але все таки була щаслива, бо мала доброго сына, котрый єи дуже любивъ и всѣми силами старавъ ся улекшати єи недолю. Ажь недавно тому занедужала и по кôлькохъ дняхъ недуги померла минувшого четверга. Сынъ, що оставъ ся теперь одинокій на свѣтѣ, и що такъ дуже любивъ матѣрь, не мôгъ пережити сеи страты; розпука его стала такъ велика, що вôнъ прилагодивши все, що треба було до похорону, вôдобравъ собѣ житє выстрѣломъ зъ револьверу. На бюрку его найдено картку, на котрôй були написанй отсй слова: „Просьба умираючого. Простѣть, але безъ матери жити не можу — иду за нею. Поховайте мене въ однôмъ гробѣ зъ матѣрію“. Такъ и стало ся; матѣрь и сына зложено въ одну могилу.

† Посмертнй вѣсти.

О. Антоній Лужецкій, выслуженый деканъ порохницкій, гр. кат. парохъ въ Лѣтини деканату мокряньского, ювилатъ, роджений р. 1807, авторъ кôлькохъ стишкôвъ, якъ: „Плачъ вдовицѣ“ и иншй, померъ въ 84 роцѣ житя а въ 55 священьства дня 4 червня. Вѣчна ему память!

Торгъ збôжемъ.

9 червня	Львôвъ	Тернополь	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9·75 10·50	9·50 10·30	9·— 10·15	9·80 10·50
Жито	7·30—8·—	6·75—7·65	7·20—7·60	7·50—8·10
Ячмѣнь	6·25—7·—	6·——6·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·50—7·70	7·——7·25	6·40—6·75	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12·50 13·50	12·50 13·25	12·25 13·30	13·—14·—
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	15·—15·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель вôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 18·— до 19·50 зл.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Брукъ надъ Литавою 9 червня. Є. Вел. Цѣсарь розпочинає завтра инспекцію войска въ таборѣ. Цѣсаря супроводжають заграничнй аташе войсковй. Депутація нѣмецкихъ офіцирôвъ вже прибула.

Берлинъ 9 червня. Пôсля депешѣ нѣмецкого посольства зъ Константинополя, пустили розбишаки вже всѣхъ увязненыхъ на волю и они суть вже въ дорозѣ до Кіркілісы.

Римъ 9 червня. На интерпеляцію пос. Барціляла вôдповѣвъ Рудіні, що дружба Австро-Угорщины для Италіи єсть такъ велика, що всяка неохота сего союзника для Италіи єсть выключена. Коли въ Австріи выступають противъ италіяньскихъ аґітацій, то мають тамъ певно важнй причины до того.

Константинополь 9 червня. Загальну увагу звернула тутъ дуже остра нота, яку передала Франція Портѣ въ справѣ кровавои бійки латинникôвъ зъ Греками при Божôмъ гробѣ въ Вефтлеемѣ, а въ котрôй доказує ся, що Порта протеґує Грекôвъ и жадає ся строгого укараня виновникôвъ та якъ найскоршои вôдповѣди.

Штокгольмъ 9 червня. Шведскій наслѣдникъ престола занедужавъ на инфлюенцу.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрѝ частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.